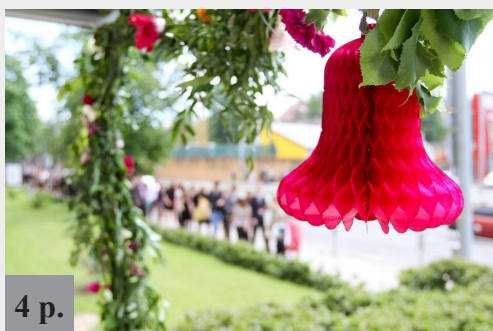

GABIJOS BALSAS

2017 m. gegužė–birželis Nr. 5

4 p.

7 p.

8 p.

TURINYS

3 *Ižanginis žodis*

4 *Abiturientų mintys*

7 *Mamos diena gimnazijoje*

8 *Mūsų vasaros planai*

Mielieji,

Štai pagaliau ir atskubėjo turbūt visų labai laukiamas metų laikas – brandus pavasaris, netrukus ir vasaros pradžia. Gerai, kad ir šiuo metu, nors daugelis pavargę nuo užsitęsusios darganos, vėsos ir darbų, bet turime progas pagerbti brangiausius savo žmones – Mamą ir Tėtį. Gerai, kad dar daugelis galime su jais pabūti...

Mokslo metai vis smarkiau artėja į pabaigą. Mokslo ciklo pabaigą, kaip visuomet, labiausiai jaučia abiturientai, pagaliau iš mokyklos suolo pakylantys ir besiruošiantys tvirtai žengti pirmą žingsnį į suaugusiųjų gyvenimą. Ačiū visiems dvyliktokams, kurie pasidalijo savo džiaugsmiais ir vargais, gražiausiais savo prisiminimais, sukauptais per šiuos praėjusius dvylika metų mokyklos suole. Tikėkimės, kad šių mokinių gyvenimas bus kupinas netikėčiausių, įdomiausių ir geriausių siurprizų.

Kuo toliau, tuo mažiau bus darbų, įvairiausių atsiskaitymų ir tuo labiau jausime atostogų „kvapą“. Juk jau vos už kelių savaitių galėsime mėgautis šiltais saulės spinduliais, nesibaigiančia vasariška nuotaika ir nuostabia atostogų atmosfera. Prasidės karščiausias kvapą gnaužiančių nuotykių ar ramaus poilsio su artimiausiais žmonėmis laikas.

Šių mokslo metų paskutiniame laikraščio numeryje linkėčiau visiems Vilniaus Gabijos gimnazijos mokiniams kuo šiltesnės ir įdomesnės vasaros, kad laikas, praleistas per vasarą, nenueitų perniek. Kuo įvairiausių ir teigiamiausių įspūdžių.

Redakcijos vardu Ieva Dūdaitė, III C

Besiruošiančiųjų palikti mokyklą žodis

Daugeliui šie mokslo metai – jau paskutiniai. Turbūt visko buvo per tuos dvylika mokyklinių metų: ir gero, ir blogo, ir liūdesio, ir džiaugsmo. Savo patirtimi, mintimis, planais paprašėme pasidalinti dvyliktokų.

- 1. Kiek metų praleidote šioje mokymo įstaigoje?**
- 2. Ką prisiminsite iš gimnazijos nepamokinio gyvenimo?**
- 3. Kokie prisiminimai liks apie akademinę įstaigos sritį, pamokas?**
- 4. Kurių mokytojų pavardės ar vardai, manote, liks visam gyvenimui atmintyje? Kodėl?**
- 5. Gražiausias prisiminimas iš gimnazijos?**
- 6. Linksmiausias arba liūdniausias prisiminimas.**
- 7. Kaip manote, prieš akis laukia geresnis ar blogesnis gyvenimo periodas?**

Salvija Tamkutė, IV C

1. Mokiausi čia nuo pat pradinės pirmos klasės. Sunku patikėti, kad jau tuoj tuoj tuoj bus viskas baigta, taip greitai prabėgo laikas.

2. Pirmiausia prisiminsiu klasės draugus. Na ir kas, kad laikui bėgant žmonės keitėsi, vieni išeidavo, kiti ateidavo į klasę, tačiau kiekvienas atsinešdavo tą ypatingą dalelę savęs, savo individualumo, kuris įsimins ilgam. Ypač stipriai atminty išliks tie bendraklasiai, kurie mokėsi kartu su manimi nuo pirmosios klasės iki pat mokyklos baigimo. Beje, klasėje turėjau porą žmonių, su kuriais buvome pažįstami net ir nuo darželio laikų, o tai reiškia, kad bendravome tikrai daugiau nei dvylika metų!

3. Patys įvairiausi... Buvo visko – ir džiaugsmo, kai pasisekdavo atlikti sunkias užduotis, ir liūdesio, nusivylimo, kai nepatikdavo įvertinimas, nerimo, kai pamiršdavau ką nors padaryti. Sunkiausi metai prasidėjo turbūt nuo dešimtos klasės – tiek psichologiškai, tiek fiziškai. Tą irgi, manau, prisiminsiu ilgai.

4. Visų pirma, visą gyvenimą prisiminsiu savo pradinių klasių mokytoją Danutę Sabulienę. Kodėl? Todėl, kad ji buvo mano pati pirmoji mokytoja mokykloje. Jos dėka darželio gyvenimas gražiai virto mokyklos gyvenimu, o visos baimės, neramumai buvo nuvyti kaip piktas juodas debesėlis. Tai mokytoja, kuri žinojo, kada pabarti, kada paguosti, o kada paskatinti. Žinoma, prisiminsiu ir kitas auklėtojas, kurios globojo beveik trisdešimt žmogučių vėlesniais metais. Juk tai be galo sunkus darbas, o su kokia didele meile buvo atliekamas! Be to, ilgam prisiminsiu ir anglų kalbos mokytoją Renalda

Tumėnienę bei informatikos mokytoją Veslavą Kaminskienę. Tai nuostabios pedagogės – pagelbėdavo, kai buvo sunku, paskatindavo, kai nedrąsu, kai nepasitikėdavau savo jėgomis.

5. Sutikau žmogų, kuris man tapo stipriausia atrama visais gyvenimo klausimais.
6. Buvo labai labai labai liūdna ir baisu, kai sužinojau, jog klasės draugas sunkiai serga...
7. Tik geresnis! Gyvenimas tęsiasi ir dabar tik nuo mūsų pačių priklauso, kokį jį susikursime. Ačiū už galimybę pasinerti į prisiminimus, daug mažiau atsakinėdama į šiuos klausimus.

Haroldas Trimailovas, IV C

1. Mokiausi čia visus labai ilgus 12 metų.
2. Nepamokinio gyvenimo buvo labai daug: įvairios varžybos nuo tarpklasinių iki miesto lygio. Na, asmeniškai daug laiko praleidau prisidėdamas prie įvairių mokyklos renginių, dėl kurių dabar jau turiu darbo už mokyklos ribų. Galbūt tai padėjo suprasti, ko pats noriu iš gyvenimo ir ką noriu jame veikti, kaip save realizuoti.
3. Pamokų buvo visokių, labiausiai gal įsimins netradicinės pamokos.
4. Na, auklėtojos, manau, tikrai, o toliau žiūrėsime, parodys laikas.
- 5–6. Prisiminimų labai daug, sunku išskirti konkrečius. Galbūt reiktų paminėti devintokų krikštynas: kai patys tapome devintokais ir kai patys jas organizavome...
7. Faktas, kad tikrai įdomesnis, nes jau tikrai norėtūsi kažko naujo, o ne tų pačių sienų. Taip pat, manau, laukia naujos pažintys, universitetas, kitokia veikla...

Dovilė Butrimaitė, IV C

1. Vilniaus Gabijos gimnazijoje mokausi nuo pirmos klasės.
2. Gabijos gimnazija visados išsiskyrė neeiliniais, įdomiais renginiais tiek žiūrovui, tiek ir dalyviui, būtent jų tikrai nepamiršiu.
3. Iš tiesų, pamokų buvo įvairių, kai kurios man patiko mažiau, bet dauguma jų tikrai buvo įdomios.
4. Iš mokytojų paminėčiau matematikos mokytoją Irmą Zaveckaitę bei auklėtoją Ritą Leleivienę, nes abiejų mokytojų pamokos itin naudingos, ypač abiturientui.
5. Manau, gražiausi prisiminimai dar artimoje ateityje, turiu omenyje Paskutinį skambutį bei išleistuves.
6. Kadangi mokykloje mokausi jau dvylika metų, buvo visko, labiausiai įsiminė išvykos į spektaklius, nes mūsų auklėtojos dėka mes aktyviai lankėmės įvairiuose teatruose.
7. Nors šis naujas gyvenimo etapas ir baugina turbūt kiekvieną dvyliktoką, tačiau aš manau, kad tai taip pat bus vieni iš gražiausių metų. Aišku, atsakomybės su laiku tik didės, bet naujų pažinčių, darbo aplinkos laikiu su dideliu nekantrumu.

Elina Fetingytė, IV F

1. Čia mokausi nuo penktos klasės, taigi aštuonerius metus.
2. Prisiminsiu ekskursijas, žinoma, taip pat daugybę smagių akimirų mokyklos chore besiruošiant konkursams bei Dainų šventėms. Taip pat man labai įstrigo ruošimasis praeitų metų dvyliktokų Šimtadieniui, kai net savaitgaliais su draugėmis konstravome didžiulį kartoninį laivą, kuris visas 100 dienų puošė mokyklos įėjimą.
3. Prisiminimai gana dviprasmiški – viena vertus, čia patyriau daug streso, nusivylimo, netgi ašarų, tačiau labiausiai atmintyje, manau, išliks geri dalykai: mėgstamiausi nuostabūs mokytojai, juokingi nutikimai per pamokas ir panašiai.
4. Daug mokytojų keitėsi metams bėgant, daugelis jų išliks atmintyje, taigi išvardinsiu ne visus: pirmiausia, vaikystės autoritetai – matematikos mokytoja B. Milimavičienė, kuri visada mokėdavo

prajuokinti, dailės mokytoja R. Baltrūnienė, su kuria labai smagu būdavo gerti arbatą ir nuoširdžiai kalbėtis. Tada, jau vėliau – nuostabi auklėtoja L. Rastenienė, kuri niekuomet neatsisakys padėti, o šiemet turėjau garbės susipažinti su A. Kniška, kuris man, ko gero, yra didžiausias autoritetas ir pavyzdys dėl savo atsidavimo darbui, tolerancijos bei gebėjimo kiekvieną mokinį paguosti bei prajuokinti net sudėtingiausioje situacijoje. Dauguma mano pažintų mokytojų yra labai gerbtini pedagogai bei puikūs pavyzdžiai.

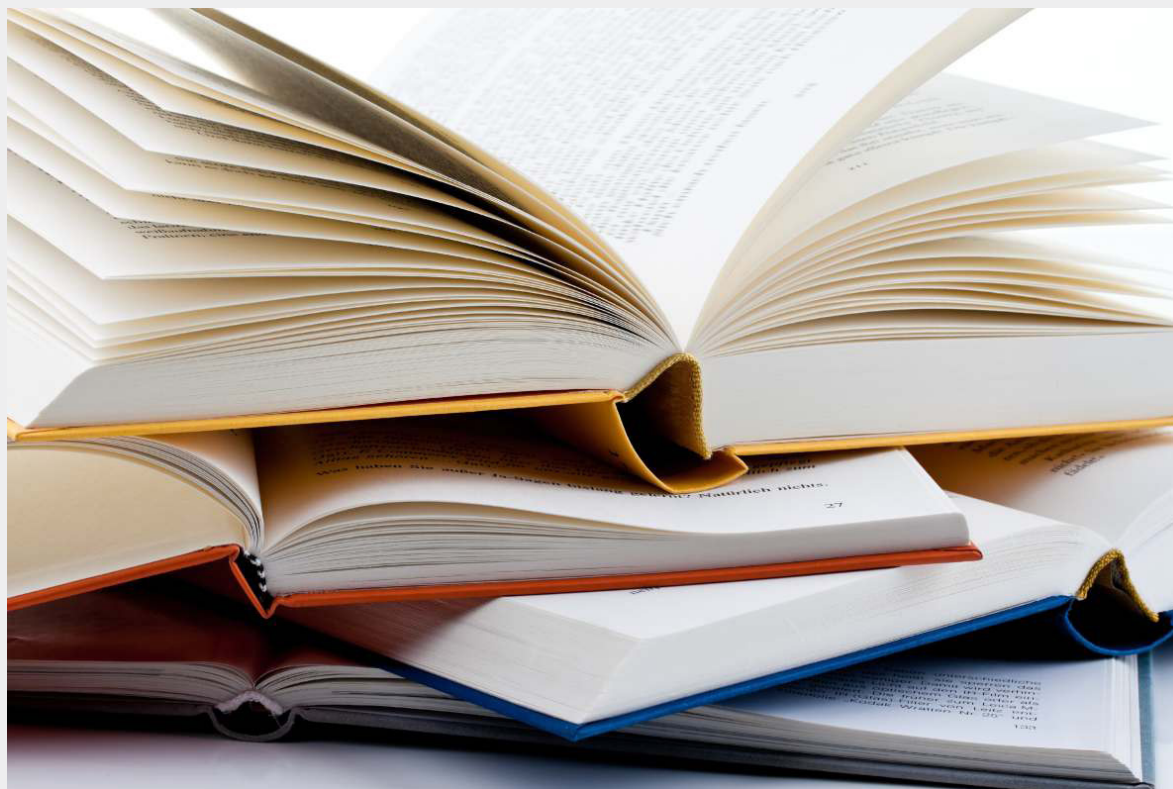
5. Galbūt tai ne konkretus gražiausias prisiminimas, o labiau jausmas, kai mokytojas, perskaitęs darbą, pakelia akis su pasigėrėjimu. Man tai didžiausias paskatinimas – matyti, kad pastangos atsipirko ir darbas nenuėjo veltui. Galbūt tai dėl to, kad esu tokia emocionali :).

6. Labai daug linksmų prisiminimų, ne kartą čia juokiausi iki ašarų (neretai kartu su mokytojais). Liūdniausias – kai sužinojome, kad mylima mokytoja išvažiuoja iš Lietuvos.

7. Būsimasis periodas bus nei geresnis, nei blogesnis. Gyvenimo kreivė visuomet kyla ir leidžiasi maždaug vienodai, mokyklos baigimas – tai lyg naujas skyrius toje pačioje knygoje. Juk su mylimiausiais mokytojais neišsiskirsiu amžinai, ateisiu aplankyti. Žinau, kad dauguma mokinių laukia nesulaukia paskutinio skambučio, bet man atrodo, jog visiems truputį gaila palikti tą vietą, kurioje praleidome daugiau kaip pusę savo gyvenimo metų.

Prašau, paskelbkite ketvirtą atsakymą, labai noriu padėkoti mokytojams :).

Parengė Mantas Mačionis, III A

Mamos diena Gabijos gimnazijoje

Gegužės 8 dienos vakarą į gimnaziją skubėjo pasipuošusios, besišypsančios mamos. Tą vakarą čia mamoms pagerbti vyko koncertas, kurio metu įvairiausių amžiaus grupių mokiniai sveikino savo ir bendramokslų mamas šoku, vaidyba, dainomis. Renginyje susibūrė daugelis gimnazijos meno kolektyvų: chorai, Dainos teatras, šokėjai, liaudiška kapelija bei teatro meno besimokantys mokiniai.

Taip laukiamos atostogos...

Praeis atsiskaitomųjų darbų, egzaminų maratonas ir galėsime ramiau atsikvėpti, pagalvoti, ko kiekvienas norime tik sau ar savo artimiesiems. Jau netrukus vasaros atostogos taps viena aktualiausių pokalbių ir apmąstymų temų. Apie tai pakalbinome ir mūsų mokinius.

- 1. Kokie Jūsų šios vasaros planai? Jei jų daug, kuris svarbiausias, įdomiausias?**
- 2. Kiek biudžeto planuojate skirti atostogų malonumams?**
- 3. Kaip atrodytų Jūsų svajonių atostogos?**
- 4. Ar norėtumėte, kad vasaros atostogos būtų sutrumpintos? Kodėl?**

Lukas Kisielis, 5 d

1. Norėčiau skristi į Barseloną 2 savaitėms.
2. Nežinau. Tėvai planuoja.
3. Svajonių atostogos: didelis namas, baseinas, jūra ir jokių kaimynų.
4. Ne, nes neįdomu dar ilgiau sėdėti mokykloje.

Solėja Braškytė, 5 d

1. Mes su šeima planuojame važiuoti į Kroatiją.
2. Tiksliai nežinau, nes mamos neklausiau.
3. Norėčiau automobiliu nuvažiuoti į Ameriką mėnesiui, nors ir nelabai įmanoma.
4. Ne, nenorėčiau, nes birželį karšta ir nesinori eiti į pamokas.

III C klasės mokinė, prašiusi neskelbti jos vardo

1. Planų nelabai turiu, kadangi mėgstu gyventi šia minute, diena, valanda.
2. Kadangi pati neuždirbu pinigų, tai iš tiesų norėčiau išleisti daugiausiai 20 eurų, bet greičiausiai išleisiu daugiau.
3. Svajonių atostogos su mano draugais, kur šilta ir gera, kur nors užsienyje.
4. Pailgintų mokslo metų tikrai nenorėčiau, nes net kartais nespėju atsigausti nuo mokslų, o jau

reikia grįžti į mokyklą.

Dominyka Tubelevič, 5 d

1. Dviračių žygis, kelionės į užsienį.
2. -
3. Kelionė į Dubajų.
4. Ne, nes man patinka mokytis tiek, kiek mes mokomės dabar.

Vesta Aleknavičiūtė, 5 d

1. Skrisiu į Bulgariją ir į Rodo salą.
2. Daug – beveik visas santaupas.
3. Nežinau, gal norėčiau, kad svajonių atostogos truktų 9 mėnesius.
4. Ne, nes ir taip daug dirbame.

Agnė, 5 d

1. Su šeima ir draugais skrisiu į Nicą Prancūzijoje.
2. Tėvai sakė – konfidenciali informacija.
3. Svajonė – kelionė į Havajus, ten milžiniškas baseinas, vila, daug draugų ir pramogų parkas.
4. Ne, nenorėčiau.

III C klasės mokinė, prašiusi neskelbti vardo

1. Planuoju vasarą kur nors padirbėti. Didžiausias planas būtų toks, kad galbūt skrisiu paatostogauti į Islandiją pas tėvą.
2. Paprastai neplanuoju, kiek leisiu pinigų.
3. Mano svajonių atostogos – Bora Boros saloje su mylimu žmogumi.
4. Atostogų trumpinimas man nėra labai svarbu, bet visgi geriau, kad atostogos nebūtų sutrumpintos, nes norisi daugiau pailsėti.

Parengė Agnė Matulionytė, 5 d,

Ieva Dūdaitė, III C

Redaktoriai: Jūratė Kalverš, Daiva Andriukaitienė, Laima Judita Bazienė | **Maketo autorė** Gabrielė Lauraitytė | **Viršelio autorius** Raimondas Dulinskas | **Korespondentai:** Agnė Matulionytė, Ieva Dūdaitė, Mantas Mačionis | **Fotografijų autoriai:** Jolita Barauskienė ir Marta Graičiūnaitė
Laikraščio el. paštas: gabijos.laikrastis@gmail.com